Lolland Falster Rundt i havkajak.

2. juli - 5. juli 2010.

Deltagere: Ove Stoffregen, Leif Hogne, Lars Plechinger, Max Rasmussen.

Turen har stået på programmet i flere år, først som en inriggertur, siden som en opvarmningstur til Sjælland Rundt og efter denne, da som en opvarmningstur til Fyn med Øer Rundt for til sidst bare at blive turen, hvor en tur Møn Rundt så for nogle af os blev opvarmningsturen.

Efter at Ove for nogle år tilbage kom til skade med sin skulder og udbød sin kajak til salg, så det ud til, at turen kun ville blive for Per Steen og Max.

Og hvorfor blev den så ikke til noget? Tjah…..manglende tid og halvdårligt vejr skal vist bære ansvaret.

Det var lige ved og næsten, men Ove fik ikke solgt sin kajak, og ihærdig genoptræning gjorde hans skulder i orden, og Ove begyndte igen at ro kajak, så det var oplagt, at i år, måtte det så blive.

Leif var i mellemtiden kommet til som interesseret og havde i 2009 deltaget i flere ture sammen med Dorthe, herunder til Lysefjorden i Norge. I år købte han så egen kajak, og han, Dorthe og jeg rundede Møn i maj.

Det så herefter ud til, at deltagerne i turen ville blive Ove, Per Steen, Leif og Max - Dorthe undskyldte sig med, at hun skulle på ferie (og det var vist til dels også rigtigt nok).

Som tiden nærmede sig, blev det mere og mere tvivlsomt, om vi ville blive 4 - Per havde problemer med sin ene balle; kunne ikke sidde ret længe ad gangen - vi andre mente, at det måtte være iskias og krydsede fingre for, at han nåede at blive klar.

Den ”medicin” var dog uvirksom, og ret kort før turstart var vi afklarede med kun at blive 3.

Vi blev imidlertid alligevel 4 - ikke fordi Per blev klar - men fordi Lars overraskende, da han næsten intet havde roet i år, meddelte, at han da gerne ville med, hvis han altså kunne få det passet sammen med sit nye arbejde og forudsat, at vi var hjemme igen om tirsdagen sådan som skemalagt.

Lars er jo en ung, stærk fyr på under de 50 (!) - og når vi så også lige holdt Per Steen i beredskab med påmonterede tagbøjler for alle eventualiteters skyld, ja, så skidt med Lars’s manglende kilometer i armene.

Planen var:
Afgang fredag d. 2. juli om eftermiddagen til Alstrup, overnatning her.
Lørdag morgen nord om Lolland så langt som muligt, men helst til Albuen - alternativt Tårs og mere alternativt Onsevig.
Søndag så videre helst til Nysted, men det ville absolut afhænge af, hvor langt vi nåede om lørdagen.

Og så bare lige hjem fra Nysted syd om Falster om mandagen.
Leif havde dog inden turen ladet forstå, at han hellere ville ro lidt mindre hver dag og så bruge en dag eller to mere……..

Fredag d. 2. juli.
Planlagt afgang kl. 16.00, hvorfor nogen af os pga. arbejde pakkede kajakken allerede torsdag aften, så kun det sidste skulle på plads.
Som aftalt havde Leif sørget for provianten - eller noget af den, for jeg havde også købt lidt tilbehør, hvoraf noget dog i glemsomhed blev efterladt hjemme.
Lars medbragte nye kartofler - Ove de obligatoriske hårdkogte æg.

Vejrudsigten taget fredag kl. 13.00 lød for:
Fredag eftermiddag for Stubbeköbing: syd- og sydøstlig vind 3-5 m/sek.
Lørdag for Fejø: fra kl. 6-15 syd ca. 3-5 m/sek og Nakskov fra kl. 15.00 sydøst ca. 5 m/sek.
Søndag for Nakskov: fra kl. 05.00 til ca. kl. 08.00 sydøst 3-4 m/sek efter kl. 08.00 ved Rødby sydvest kortvarigt op til 7 m/sek i stødene !
Mandag varsel for Nysted og Gedser øst 3 m fra morgenstunden, fra middag 7 m/sek fra øst.

Vel ikke den bedste udsigt for søndag, om end vind måske kun kortvarigt - og mandag eftermiddag, uha -7 m/sek fra øst op langs Falsters østkyst.

Afgang kl. 16.05.

I østlig vind og medstrøm passeredes Farøbroen efter blot 42-45 minutters roning - så var niveauet ligesom lagt.

Herefter roede vi samlet videre men fortsat i et pænt højt tempo og ”glemte” helt, at Storstrømsbroen skal passeres under buerne af hævdet risiko for nedfaldende dele (!). Turen gik indenom Dyrefod og ret mod spidsen af Vålse Vesterskov.

På det sidste stykke op mod Vålse Vesterskov var Leif og jeg kommet lidt foran Ove og Lars, og da vi kunne begynde at se Suderø, hvor vi havde aftalt et lille benstræk men også Femø i det klare vejr, provokerede jeg Leif med en bemærkning om, at ”den frække tur går altså lige over til Femø”!
Leif var ikke sen til at se tidsbesparelsen herved og var strax klar til at lægge kursen ret mod Femø efter at have bragt idéen videre til Ove og Lars.

Meeeen….vi trængte til en lille pause, og da vist kun jeg selv tidligere havde betrådt Suderø, fandt jeg, at evt. beslutning om ændring af oprindeligt turplan om at ro til Alstrup for overnatning måtte afvente samråd her.

Problem!....Vi havde kun taget det vand med, som vi forventede at skulle bruge indtil Alstrup - der var jo ingen grund til at slæbe på extra 5 kg hver det stykke vej, og lagde vi nu kursen om og gik direkte til Femø, så blev det overnatning i telt, med hvad det erfaringsmæssigt medfører af dårlig og alt for lidt søvn - og så intet toilet og intet badeværelse!

Rådslagning på Suderø…….

Men altså…..med det vejr!.....i form af svag nærmest østenvind og dermed medvind til Femø og udsigten til at være flere timer foran allerede ved start næste morgen - og i betragtning af at turens praktiske gris - eller mest forudseende deltager, måske - hr. Leif - som den selvfølgeligste ting af verden sådan bare for en sikkerheds skyld havde medbragt en engangsgrill, trods forudgående forklaring om, at der fandtes en grill i Alstrup - tog det ikke lang tid at opnå enighed om, at besøg i Alstruphuset måtte blive en anden gang.

Så efter en øl, lidt chokolade og et æble blev kursen sat mod den sydlige spids af Femø, som vi da anså for det mest hensigtsmæssige, selvom vi senere kom i tvivl om, om vi skulle være gået nordom, da Femø, som vi kom nærmere, blev længere og længere i sydlig retning - og vi ville frygteligt gerne nå til havnen, så vi var sikre på, at vi kunne få vand.

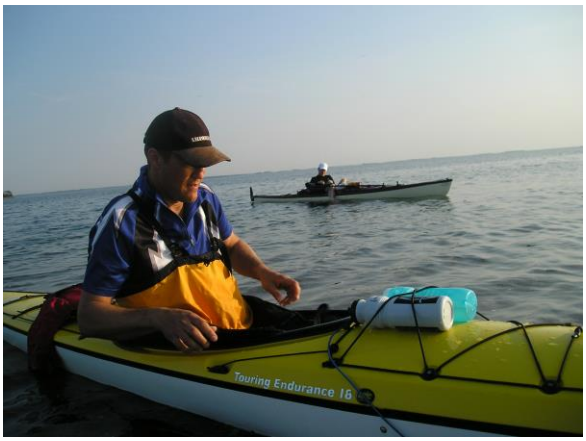

Klar til afgang mod Femø

Måske var der lidt længere over end fingermåling på kortet havde antydet - eller måske skulle forskellen til Alstrup helst ikke være for udtalt!!!! - for det tog noget længere tid end beregnet, så vi valgte at slå lejr efter runding af Femø's sydspids, på Sletteren.

Vi nåede lige at nyde en ganske pragtfuld stor grillbøf med Lars's nye kartofler og masser af rødvin inden solen i en kaskade af rødt gik ned i nordvest - det grønne tilbehør havde jeg glemsommeligt ladet blive hjemme.

Medens bøfferne stegte, var de 2 telte blevet stillet op - Leif's - påstod han - "lette" telt - og det er det måske også, hvis man ikke regner overteltet med !!! - og Ove's superlette tuneltelt. Uden udsigt til regn, og da det ikke var ganske let at få pløkkene til at stå fast i det løse sand, blev overtelte undladt.

Lars og jeg trak lod om, hvem, der skulle sove hvor - hos en "lettere" snorkende Leif eller i Ove's ret trange telt.

Lars hos Leif, jeg hos Ove - og ingen af os "vandt", da aftalen var bytte næste nat!!
Det skulle gå lidt stærkt med at komme ind og få lukket teltet, da en horde af ørentvist stod klar til invasion ved given lejlighed. Jeg skyndte mig ind og krøb i soveposen - Ove konstaterede, at jeg da vist lå den forkerte vej, men i et lille telt, der står dårligt fast og i en sovepose, er det ikke sådan lige til at ændre liggeretning, så vi lå bare "den forkerte vej".

En nat med kryb omkring sig og hen på morgenen dryp fra en gennemtrængende i nattens løb kraftigt faldende dug - eller måske var det bare kondenseret udåndingsluft - resulterede i den påregnede - som sædvanlig - elendige første nats søvn.

Rodistance 1. dag knapt 37 km.

Lørdag d. 3. juli.
Det var lidt halvkoldt om morgenen, så ingen havde lyst til et morgenbad - det måtte blive senere på dagen.

Vand - ja, det havde vi da til morgenkaffen og tandbørstningen.

Sletteren - tidlig morgen

Til havnen på Femø eller sydover om Fejø til Dybvig havn eller nord om Fejø og Skalø med håb om vandtilførsel i Urne Havn??

Vi havde jo drikkevarer, så beslutningen blev ret mod Fejø's nordspids. Den svage morgenbrise var med og satte kun en beskeden sø. Vi fulgtes pænt ad.

Efter runding af Fejø lå Skalø ret foran os. Man skal også uden om Skalø, idet Fejø og Skalø er forbundet med en smal dæmning.

Leif var dog af den formening, at der måtte være en "gennemsejling" enten i form af en bro eller i det mindste "et rør". Ove og jeg afviste, men lod os alligevel overtale til at ro ned til dæmningen, der synsmæssigt syntes nærmere end Skalø's nordspids.

Mere præcise turforberedelser havde været en fordel, viste det sig nu - og skulle også vise sig senere - for der var end ikke den mindste gennemsivningsmulighed i dæmningen, og bundforholdene var på denne side af dæmningen - nordsiden - mildest talt ikke just faste!

Det lykkedes dog at finde et sted, hvor fodfæste var nogenlunde muligt, så vi kunne bære kajakkerne over den ganske smalle - vel nærmest etsporede - dæmning.

Overbæring dæmning til Skalø.

Meeeen - så måtte vi altså også lige have en styrkende alkoholisk morgenforfriskning i form af en blå x-mas.

Et par hundrede meter mod vest lå Skalø havn nu. Der ligger et par huse ret ved havnen, og der var lidt mennesker "på kajen", så vi valgte at ro hen til havnen for at se, om vi her kunne få tanket lidt vand.

Flinke mennesker, så der fik vi både vand og mulighed for toiletbesøg.

Afgang fra Skalø

Kursen sattes nu ret forbi Rågø i en let sidemedvind og direkte mod den herfra synbare nordligste spids af Lolland.

Som solen kom højere på himlen tiltog varmen, og i den gode sigtbarhed syntes Lolland ikke så langt borte, men selvom vi roede pænt til, forekom det som lidt af en evighed at nå frem til det satte mål, som dog også ændrede sig, som vi kom nærmere og en ny pynt åbenbarede sig i det fjerne - og vist intet nyt i det !!

Omkring middagstid måtte vi bare i land, men Lollands nordkyst - i hvert fald her - er ikke det mest gæstfri område med diger næsten overalt helt ud til kysten og derfor ingen strandbred, og hvor den var, da med sten, marehalm, siv og/eller tidsler.

Ved en pumpestation på Bjælkehoved spottede Leif imidlertid et sted, hvor der lå en båd, og hvor der syntes at være et klippet græsklædt plateau, hvor vi kunne indtage frokosten.

Lavt var der og et hav af skarpe sten, men i land måtte vi - til Onsevig var for langt, var vurderingen…

Med ikke en sky på himlen kiggede man sig om efter et sted med skygge, men det fandtes ikke her.

Vores praktiske gris, Leif, mente dog nok at kunne løse også det problem med sit oversejl til teltet hængt op på en medbragt tøjsnor i den ene ende bundet til et lille træ og i den anden til min pagaj stillet op ad en stor sten og låst fast med andre store sten, som vi slæbte op fra stranden.

Flere sten for fastholdelse af sejlet i vindsiden - og så skulle vi kunne komme i skygge, mente vi da.

Den skygge, som sejlet kastede, var imidlertid ikke meget mere end skyggen på kasketten, så vi opgav og forsøgte at ignorere solens brænden, medens et pludseligt vindpust stille og roligt sendte vores bygningsværk til jorden med en samtidig skramning af min pagaj.

Det kunne nu ellers have været rart med et lille powernab, men det var bare så ulideligt varmt, at det bare gjaldt om hurtigst muligt at komme på vandet igen - Ove forsøgte sig dog vist.

Middagspause, kortstuderen og forsøg på et powernab.
(Bemærk de flotte hvide herreben samt Leif's luxusstol)

Under vores landgang havde vandet trukket sig tilbage, så kajakkerne nærmest lå tørlagte blandt de skarpe sten,

og da vi rundede næste pynt kort derfra, kunne vi konstatere, at Onsevig lå ret forude, så….

Onsevig havn led stor skade under novemberstormen i 2006. Renoveringen af havnen blev først afsluttet i år og skulle fejres netop i dag, hvor vi kom forbi. Det postyr havde vi ikke lyst til at deltage i - og vi havde jo også lige været i land, så vi passerede i nogen afstand og i god fart, selvom vinden syntes lettere tiltaget, som vi rundede, og den gav os nogen sidevind.

Selvom der var vind, var det fortsat grufuldt varmt, hvilket dog ikke afholdt Leif og mig fra et lille ræs ved passage indenom Vesterholm, ret efter Nøjsomheds Odde.

Herefter roede Leif og jeg lidt foran Ove og Lars ned mod Tårs, hvor jeg ville have is.
Lidt før Tårs, hvor Leif og jeg besluttede os for at vente på Ove og Lars, ville Leif pludselig i vandet - det var vel i grunden også på tide med et bad, så jeg var helt enig, men i modsætning til Leif, der bare "sprang" ud af kajakken, valgte jeg at ro til land.

Vi havde det pågældende sted ganske for os selv, så der var ingen grund til at lede badetøjet frem……

Men fodtøj var næsten nødvendigt, da sandet var så varmt nogen steder, at man ikke kunne stå på samme sted ret længe….ja, nogen steder var det endog næsten umuligt at gå på det.

Badning ret før Tårs

Skrækkeligt varmt var det, men den tiltagende vind kølede dog lidt.

Ved Tårs gik Lars og jeg op på kysten imellem de badende, medens Ove og Leif valgte at gå ind i havnen.

IS!!!!!!!!!
kan man desværre ikke købe i Tårs!

Vinden konstateredes nu noget tiltaget, stod i øst/sydøst givende nogen side/sidemodsø mod Enehøje, så det var på med spraydecket.

Vi kom i læ af Enehøje, hvor en del lystsejlere også havde ankret op for lægivende badning - eller hvad de nu foretog sig (var der mon et ungt par, der var lettere kærlige mod hinanden her uden for umiddelbar synsvidde??)

Efter Enehøje skulle kursen så sættes mod Albuen - mente jeg da, medens Leif var af en ganske anden opfattelse og stædigt fastholdt, at der måtte være en gennemsejlings-mulighed inderst syd i Søndernor - og selv gentagne bemærkninger fra mig og Ove om, at der ganske vist var sket et gennembrud under novemberstormen af tangen ud mod Albuen i 2006, men at det var længere ude, og at hullet da for længst var lukket igen, anfægtede ikke Leif, så han fik - igen - sin vilje (det blev så også sidste gang - ja, ja, så næstsidste da!)

Efter noget mere sø over fra Enehøje til indsejlingen til Søndernor (bugten syd for Albuen), kom vi ind i lidt mindre aggressivt vande, men fik samtidigt lidt mere sidemodvind, og som vi kom længere og længere ind i noret, blev vanddybden mindre og mindre for det sidste, men dog ganske lange stykke helt ind til diget ved Albuen Camping nærmest at forsvinde samtidigt med, at bunden blev blødere og blødere og blødere….

Sivbevoksning gjorde det umuligt at komme helt ind til diget mod Langelandsbæltet, så vi måtte gå i land lidt nede ad østdiget, og så ellers spadsere nogle hundrede meter op til digevejen for at konkludere, at det nok var lidt vel langt at bære de lastede kajakker.

Jeg var klar til at sætte kursen mod Albuen for overnatning her.

Leif mente, at vi måtte kunne bære kajakkerne over klitterne bare lidt længere ud ad den smalle tange til Albuen - og selvfølgelig - hvor der havde været gennembrud i november 2006 måtte forventes nogen udfladning.

Så langt kom vi dog ikke, førend Leif og Ove mente, at de havde fundet et brugbart sted - og, ja, ok, vi kom da ind igennem sivene til næsten fast grund under fødderne, fik slæbt kajakkerne op over klitterne

og roet dem tilbage til lige før Albuen Camping, hvor vi som alternativ så besluttede os for at overnatte på kysten - og hvor der var et bord/bænksæt, hvor aftensmaden kunne tilberedes og indtages.

2. lejrplads.

Dåsebøf med rugbrød, guldøl, resten af rødvinen, kaffe og kager.

Lars og jeg gik til ro oppe mellem klitterne for at få lidt læ for vinden - Leif og Ove blev på stranden lige nedenfor ved kajakkerne.

Det varede dog ikke længe, førend vi også fortrak hertil, da nærmest tusindvis af sultne myg syntes højlydt at juble over de pludselige festmåltidsmuligheder.

Det blev lidt bedre nede på stranden, hvor der var lidt vind, men alligevel generede myggene, lige indtil man fik smurt sig godt ind i Leif's fra Norge hjembragte effektive myggebalsam, som altså ikke må forhandles i lille Danmark. Er vi måske mere sarte end nordmændene?? - eller tror vi mon bare, at vi er klogere - eller er det måske igen bare Eu-medlemskabet ?????

Ove havde tjekket vejrudsigten for søndagen via Mette, og den vækkede lidt bekymring. Fra morgenstunden let vind fra østlig retning, men midt på formiddagen skulle den dreje i sydvest/vest for ved middagstid at tiltage op til 5 m/sek og med stød op til 8.

Lollands sydkyst er ikke sandstrand hele vejen, så vi ville gerne så langt som muligt mod øst, inden vi fik den varslede vind - altså tidligt op, overspringning af morgenmaden og bare af sted - morgenmaden måtte indtages i Kramnitze.

Lørdagens distance ca. 54 km.

Søndag d. 4. juli.

Tidligt op, hurtigt pakning af kajakker, tandbørstning og af sted kl. 05.25 med en ganske fortumlet Leif - jamen, jamen morgenkaffen!! - nej Leif, den må vente til Kramnitze!!

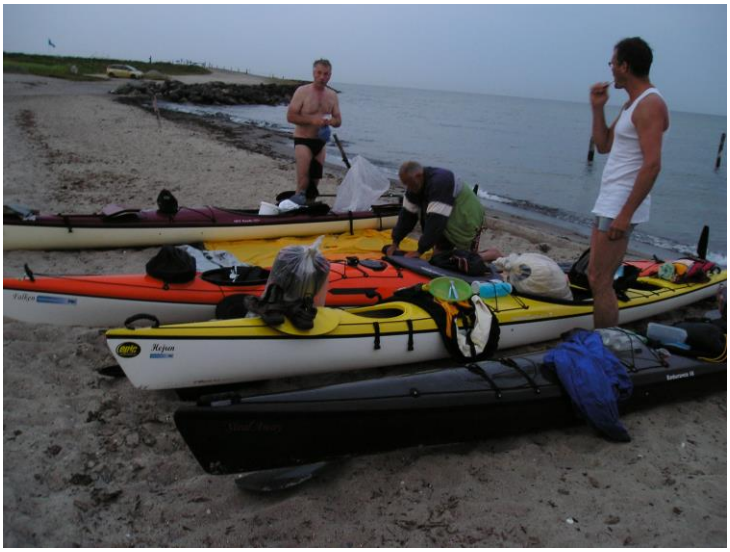

På kysten ved Albuen Camping meget tidlig morgen

Ankomst til Kramnitze kl. 08.25 efter 21,5 km roning, og med en tiltagende uregerligt Leif, der svor, at han aldrig mere gik på vandet uden morgenkaffe!

Morgenkaffe i Kramnitze

Vi fik et længere hvil i land, fik tanket vand og forrettet nødtørft, og da vi skulle af sted vendte vinden, så vi nu ville få medvind eller sidemedvind resten af vejen til Nysted, der var sat som dagen endemål.

Ove tog lige en vending i havnen inden afgang.

Kommet ud af havnen i Kramnitze kunne konstateres en noget tiltaget vind, som øgedes, som vi nærmede os Rødby, og som gav os nogle helt pragtfulde surfture.

Tog vinden bare ikke mere til, ville det blive det rene svir at ro til Nysted.

Selvom bølgerne indimellem var ganske pæne af størrelse, var de samtidigt af god længde, så vores eneste bekymring, som vi kom tættere og tættere på Rødbyhavn, var mere passagen af havnen, og hvordan søen så ville være der, og om vi kom i karambolage med ud- og indgående færger, som konstant sås i fart ud og ind.

Rødbyhavn passeret uden problemer kl. 12.10 og med konstatering af, at det virkede som om søerne blev lidt mindre efter passagen.

Det gik dog fortsat forrygende ned mod Hyllekrog, hvor vi ville gøre middagsholdt i håb om lidt læ for vinden lige efter fyret, hvor tangen drejer lidt mod nordøst.

Forbi fyret kl. 13.10 efter 41,5 km's roning og efter landgang ca. 1 km østligere viste gps'eren, at vi nu i alt have roet 134 km, og at tiden på vandet var 20 timer og 19 minutter.

Ak ja, de GPS'ere, de GPS'ere.

Helt læ fik vi ikke, men det gjorde nu heller ikke noget, da solen hold os tilpas varme.

Frokost med diverse - hva' ellers?

Lige derude lå Rødsand …… noget af det såmænd helt tørt……..

Ret østover ligger Gedser, som vi godt nok ikke kunne se pga. varmedis.

Vinden stod vest/sydvest og var ikke helt tiltaget til styrke som forventet - men ville den gøre det?
Rødsand er vel ret lavt - så hvad var egentligt problemet i at gå direkte mod Gedser langs med sandet?

Ja, ok, der er lidt langt - 27 - 28 km - men så må man bare sørge for at havde tisset godt af inden afgang, og vejret var - og forblev forhåbentligt - ikke værre, end at krydsning af den vel ikke særligt bredde sejlrende imellem den vestlige og den østlige del af Rødsand skulle forblive uproblematisk, og med kompas og GPS skulle kursen vel nok kunne holdes, indtil vi fik landkending!

Godt nok havde vi planlagt overnatning i Nysted med spisning i havnerestaurationen Røgeriet, men, men, men…..

Det gik bare derudaf.

I starten var bølgerne små, så tog de lidt til, og lidt mere til, og endnu mere til - især, når der pludselig var en usynlig grund, hvor de så tillige blev korte, så man bare måtte vente på den næste og den næste og den næste bølge, da det var nærmest umuligt at ro med dem - sådan lidt brændingsagtige uden dog at brække.

Der var nok lidt længere imellem den vestlige og den østlige del af Rødsand, end vi lige havde beregnet og forventet, men da vi kom forbi den tørre del af den østlige del af Rødsand tog bølgerne lidt af, og Lars blev nærmest helt euforisk i sine tiltagende surf.

På vej mod Gedser langs Rødsand

Efter at have roet 161 km med 24 timer og 4 minutter på vandet, kom vi ind i bunden af Gedser lystbådehavn og fandt et sted, hvor vi kunne tage kajakkerne på land, og hvor teltene kunne slås op næsten ved siden af og i læ bag en bygning.

Ankommet til Gedser – elefanttid !

Ove mente dog, at det måtte være muligt at få lov til at overnatte i sejlklubbens klubhus, så Lars blev sat på opgaven - han havde alligevel påtaget sig at sørge for poletter til badefaciliteterne.

Lars vendte tilbage og oplyste, at det ikke var lykkedes ham at få tilsagn om overnatningsmulighed; han var henvist til at kontakte, Gud ved hvem, fortalte han.

Ove var ganske uforstående, og på vej til badefaciliteterne opklaredes, at Lars havde forhørt sig et forkert sted, og med forespørgsel på rette sted, fik vi overladt sejlklubbens klubhus for os selv natten over.

Leif ville imidlertid sove i sit telt med oversejl og det hele - han havde vist også allerede slået det op, inden vi andre nåede så langt i beslutningsfasen.

Aftensmaden blev indtaget på havnerestauranten med vin, dessert og kaffe.

Dagen sluttedes med en godnatpils på havnen - det skulle da også bare mangle andet!

Leif og Lars gik til ro i teltet, Ove og jeg gik i sejlklubben.

Dagens rodistance knapt 70 km.

<u>Mandag d. 5. juli.</u>
Tidligt op - og god tid til morgenmaden og -kaffen, Leif.

Ikke en vind rørte sig,

og da vi rundede Gedser Odde lå Østersøen spejlblank hen - hvilket syn.

Historisk foto, da bygning nedrevet medio marts 2011

På vej op langs Falsters østkyst

Der var så stille, at man ville have kunnet have hørt den berømte knappenål - hvis altså det det ikke lige havde været for Ove's og Lars's konstante knævren.

Vi skulle følge kysten for at de, som ikke havde været på den strækning før, også kunne opleve kyststrækningen.

Sådan kom det imidlertid ikke til at gå, da jeg efter lidt tids roning bare måtte have mulighed for at nyde stilheden og derfor roede med forøget kadance og hurtigt lagde afstand til de andre.
Det vil sige, Leif var fulgt efter, og Leif og jeg fulgtes så ad et pænt stykke i tiltagende fart og direkte med kurs mod antennemasten i Sdr. Kirkeby.

På et tidspunkt foreslog jeg, at vi nok hellere måtte sætte farten ned og vente på Ove og Lars. Det gjorde vi også, indtil Leif lige pludselig igen begyndte at øge kadencen.

Ok, tænkte jeg, så lad os da se, om vi kan holde en høj kadence op til Keld Lund, hvor det var planen, at vi ville indtage formiddags….nå, ja.

Der blev godt nok også roet igennem, og da Leif og jeg løb op på stranden ved Keld Lund, kunne vi ikke se Ove og Lars!

Ja, og måske alligevel - helt dernede og helt derude? Nej, det kunne ikke være dem. Leif ledte sin kikkert frem, og som de 2 prikker kom nærmere konstateredes, at det skam var Ove og Lars, og at de havde kurs stik forbi os langt ude.

Vi lånte et spejl af Keld Lund, som i øvrigt ikke lige havde tid til besøg, men signalering med spejlet anfægtede ikke Ove og Lars, der bare fortsatte nordpå i rimelig fart.

Leif og jeg måtte så hurtigt i kajakkerne igen og optage forfølgningen, indtil Ove og Lars pludselig ændrede kurs og drejede mod land noget længere mod nord, og hvor vi så genforenedes med dem - en genforening, der måske ikke ligefrem osede af begejstring og lod ane en vis utilfredshed med adskillelsen.

Vist egentligt ganske forståeligt.

Vi fulgtes så pænt ad til Hestehoved, hvor vi registrerede, at vi nu havde roet 200 km.

Der var kommet lidt vind, og fra sydøst, som gav anledning til lidt surf ned mod fyret ved Grønsund, og Leif lagde sig i front. Jeg følte mig lidt momentan mat i sokkerne og foreslog, at Ove lige roede Leif ind, hvilket skete. I mellemtiden indtog jeg min sidste flaske energidrik og var hurtigt igen klar til lidt hastig roning, som Leif og jeg så praktiserede ned til fyret.

Samlet anløb vi klubben kl. 13.15 efter 213 km og samlet rotid på 27 timer og 10 minutter.

Turtid i alt 67 timer. - de GPS'ere , de GPS'ere.

Afrigning - og en tak for turen med et dejligt glas kølig hvidvin - og et "godt gået, Lars".

Leif, Lars, Ove og Max.

Ganske subjectivt fortalt af medlem nr. 77 Max Rasmussen.